

Telegraful Roman

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze

Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de treiori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Răsboiul economic.

De trei ani de zile se poartă răsboiul cu armele, și în același timp lupta pentru existență devine tot mai anevoieasă.

Articlii de consum din streinătate încep să dispară total din circulație, — închizându-nă-se calea pe mare, — și chiar și articlii, cari altădată îi producea țara noastră în abundanță, sunt tot mai rare, tot mai căutați și mai cu preț.

Dacă s-ar fi prevăzut, că răsboiul va fi de durată de peste trei ani, — și cum se vede și de mai mulți ani, — și dacă s-ar fi statorit la început prețuri maximale pentru articlii de prima necesitate, lucrurile nu ar fi ajuns acolo unde le vedem azi, că anume poporațiunea dela munte este direct amenințată cu perirea de foame. Nu înțelegem, ca să se fi statorit prețuri bagatele pentru articlii de consum, ci prețuri cinstite și convenabile, ca să poată trăi și producenții, și să urce și valoarea pământului, și să-și achite și datoriile, cari se îngămadiseră pe capul țăranilor, de nu mai biruiu cu plata cametelor și cu emigrarea în sprijne America, ca să-și lase acolo sănătatea și oasele pentru căștigul de dolari. O atare maximare a prețurilor alimentelor ar fi fost însă efemeră, cum de fapt s'a și dovedit, dacă nu s'a maximat deopotrivă și deodată și prețul articliilor industriale.

Și aceasta, durere, s'a întrelasat cu desăvârsire. Ciobotarii, pantofarii, croitorii, pielarii, ca să nu vorbim de alți măestri, au ridicat prețul păpușilor, opincilor, vestimentelor la prețuri fabuloase și ne mai pomenite, iar țăranii cu prețuri bune pentru grâu și curuzul lor, cumpărând petrolet scump, păpuși pipărați, haine ca focul nestins, n'au ajuns la creangă verde, și aşa numai chiar cei ce au vândut vite, porci și vin, au realizat căștiguri mai mari, însă pe aceștia nu i-aflăm între țăranii și agricultorii mici, cu pășuni reduse și proporționate, ci partea leului a revenit proprietarilor de moșii mari.

Ni se va pune întrebarea, de ce nu a maximat guvernul și prețul articliilor industriali? Lucrul e foarte simplu și ușor de explicat. Cu Austria noi stăm în comunune vamală. Articlii de industrie ne vin cea mai mare parte din Austria, și guvernul din Austria nu și-a dat învoirea la maximarea articliilor industriali, pe când guvernul ungar a fost silit să se învoească la maximarea grâului, făinei, cărnea și unsoarei. Frumoasă paritate, nu e vobă, dar aşa e, și oricât se bat în piept corifeii dela conducerea statului, că Ungaria este stat independent, când e vorba de a-și validiza acest drept, se fac pitici și pleacă, se dau legăți fedeleș, ca să nu provoace conflict cu guvernul austriac, care de regulă iasă biruitor, și dela care, în mare parte atârnă zilele guvernelor maghiare, în era dualismului inaugurat la 1867.

Dacă Ungaria și-ar fi putut eluptă independență economică și și-ar fi putut sista uniunea vamală cu Austria, lucrurile ar avea altă infățișare.

Plătim scump articlii industriali și la rândul lor austriaci vor plăti scump carne, pânea, unsoarea și tot ce producem noi în abundanță și putem exporta pentru ei. Reciprocitate deci pe întreaga linie: ori ne dău ieftin și le dăm asemenea ieftin din avutul nostru, ori viceversa, plătim scump, vindem scump. Până ce dăinuesc stările de acum, vom fi în veci tributarii Austriei, azi-mâne ne vor dicta și cantitatea ce suntem datori să le dăm din grâul nostru.

Vedem, că azi, când aici abia mai este în piață unsoare, guvernul nostru și-a dat învoirea, ca vienezii să poată transporta unsoare în cantități și pachete de 15 kilograme din Ungaria.

Măsura aceasta ne va îngreuna și mai mult alimentarea, ca până aci.

Orașele din Ungaria au să întâmpine cele mai mari greutăți, având de a provede cu alimente o populație, care nu produce, ci cumpără din piață.

Producenții se îndărjesc și nu vor să vândă cu prețurile maximale, până ce rigoarea și asprimea legii nu-i va constrângi și nu li se vor aplica pedepse mai simțitoare ca până aci. Experiența de 3 ani, cu multele ordinații, cari se bat în capete, au început să dea de gândit conducătorilor orașelor. Magistratul din Sibiu a luat o hotărâre foarte laudabilă, anume de a cumpăra însuși grâu și făină și a provede pe toți locuitorii cu prețul maximal.

Cantitatea de grâu o va cumpăra dela centrala din Budapesta. Prin aceasta se face ușurință poporațiunei dela oraș, iar dela sătenii producenți vor recvră autoritățile cu prețurile maxime. Felicităm pe primarul orașului Sibiu pentru această idee și-i vom da tot sprijinul, ca să poată duce la bun sfârșit cauza alimentării poporațiunei.

Credem însă, că nu va avea să se opreasă aici. Pe calea aceasta poate procura și cartofi, prune uscate, ouă, unsoare, carne și lapte, tot alimente de prima necesitate, și prin aceasta va determina publicul ca să vândă și cumpere cu prețurile stabilite.

Așa s'a făcut și în alte orașe și procedeul acesta a avut mari și prețioase avantajii pentru publicul orașenesc, iar cassa magistratului, cu toate că a vândut cu prețuri mai reduse, a făcut căștiguri de milioane, cari ar fi ajuns în mâinile speculanților și nici decât în ale producenților. Acțiunea orașului Sibiu este deci o acțiune de ordin umanitar și economic de prima ordine, și mai ales acum, când bate la ușă mizeria și scumpetea extraordinară, ea merită sprijinul publicului înțelegător. Vor trage producenții din aceasta învățături, ca să nu pretindă prețuri înalte și întreite, și să abandoneze vinderea alimentelor în ascuns; vom vedea dar la tot cazul, că va

avea o influență și asupra acestor, cari și-au împlinit fără milă ghiarele în pungile orașenilor, cari luptă cu cele mai mari greutăți, din cauza scumpetei.

Guvern nou ungar. Primisă telegrafică din Budapesta, că contele Esterházy Móritz s'a retras din postul de prim-ministru al țării, din motive sanitare. Maiestatea Sa, Impăratul și Regele Carol, i-a primit demisia, și a numit în locul său ministru-președinte ungăr pe Alexandru Weckerle, fost ministru-președinte în mai multe rânduri. E vorba, ca ceilalți miniștri să rămână toți în posturi.

Statul ca formă de viață.

După Rudolf Kjellén, prof. un. în Uppsala (Suedia).
(Urmare).

Cine e acel dușman al loialității, care a făcut și face atâtă sgomot, provoacă atâtă neînțelegere internă și produce atâtă îngrijorare amurătoare? Il numim după o altă expresiune cunoscută, — e naționalitatea. Lupta dintre naționalitate și loialitate percurge o mare parte a lumii compuse din state, dar cu rezultate neegale. În Germania, Rusia și Ungaria, cu evidentă preputere a loialității (cel puțin până acum), în Austria, Belgia și Finlanda însă cu ridicarea deasupra a naționalității. Sunt însă și astfel de arene, pe cari se pare că cearta nu domnește, cu toate că sunt date toate presupunerile. Așa locuiesc în Elveția Francezi, Germani și Italiani, unii lângă alții, se nărăvesc bine, cel puțin înainte de răsboi, comunică pacnic între oalătă; naționalitatea aici a depus armele și domnește loialitatea neatacată. Și nici în etnografia mozaică a Statelor Unite nu se simte între diferitele naționalități, grupate în jurul sămburului anglo-sacson, vreo neliniște. Acolo avem o icoană armonică, deosebitoare de vecinica ceartă dintre anumite rasse de popor de aici de acasă, din Europa.

Să ne concentrăm acum atențunea asupra acestei forțe nove elementare, care poate păsi în contra loialității, atât în mod dușmănos, cât și amicabil. Nu e greu a fi recunoscută naționalitatea și văzută deosebita. Ea e tot așa o apariție pipăibilă a apartinerii laolaltă dintre oameni, ca loialitatea; dar își arată eficacitatea în altă formă, nu prin încunjur și nu prin puterea de stat, ci în mod nemijlocit între cetățenii statului, nu de sus în jos, ca o apăsare comună de barometru, ci din lăuntru, sau din o parte, ca gradul de căldură dela termometru. Vom fi numai decât în clar și cu aceea, că una din ele aparține tot atât de categoric *naturei*, ca ceea-laltă *culturei*. În forma de viață a statului, naționalitatea se va dovedi de a doua betelie fundamentală, pe lângă teritorul natural.

Maselle de oameni, ținute laolaltă prin loialitate în interiorul unui stat, le numim *popor*, în sensul tehnic al

cuvântului. Maselle ținute laolaltă prin naționalitate, le numim *națiune*. Raporturile dintre ele formează o problemă mare pentru etnopolitică specială și dominează în privința aceasta ca raportul dintre stat și imperiu în geopolitică.

Am văzut, că naționalitatea e o determinare de ființă, și națiunea e ființă hotărâtă. Ce e *națiune*? Care factor, sau cari factori au aci rol constitutiv?

Nu putem să trecem peste chestia aceasta importantă în mod superficial, cu atât mai puțin, cu cât în punctul acesta lipsește foarte mult încă din claritatea științifică. Ea reclamă deci o examinare specială, care poate că în mod trecător ne va abate dela contemplațiunile noastre științifice, dar în urmă ne va duce la adevărul ei punct central.

Dintre semnele distinctive, stabilitate pentru națiune, două au jucat mai ales rol mai mare: afinitatea de sânge și comunitatea de limbă. Vom începe cu cea dintâi, care în terminologia proprie a cuvântului e cea mai apropiată, deci cu deslegarea genealogică. A fost acceptat lungă vreme ca principiu, care nu are trebuință de dovedire, faptul, că unitatea națiunii se basează pe originea comună. S-au văzut în națiuni familii mari, sau arbori cu ramuri diferite, mai apropiate ori mai îndepărtate de trunchi. În jurul acestei imaginații s'a format mitul, despre un tată al familiei, sau despre o mamă, ori despre tată și mamă, ca la japonezi. E aceasta o apariție tipică: toate popoarele viguroase se consideră de autohtone, după cum a spus și Tacitus despre germani. Dar și după ce și-au pierdut astfel de mituri terenul sigur în credința poporului, concepția poporala rămâne totuși, că legătura de sânge unește națiunea. E aceasta concepția mai mult ori mai puțin conștientă, care ar vrea să scoată raporturi politice din frățietatea popoarelor scandinave, din ambele ramuri ale rasei anglo-saxone, ori din legăturile de mamă ale Angliei cu națiunea-fiică americană. Acestea sunt însă, durere, cambii, pe cari istoria mai curând ori mai târziu le protestează, și prea rar e cazul, că le escomptează. De unde se învederează, că afinitatea, cel puțin pentru națiuni însăși, nu trece de factor prea obligător. După dovezile istoriei universale, în viața națiunilor sâangele nu e mai des de căt apa.

Explicarea e deoparte aceea, că comunitatea săngelui, și în cazul că a existat la început, nu poate fi conservată pentru toate vremile. Nu se poate contesta, că danezii, norvegienii și svedienii, nu ar fi fost cândva una și aceeași națiune. E apoi fapt istoric, că irlandezii sunt un ram al trunchiului norvegian, cei din America de nord al celui englez, cei din Canada al celui francez, pe când olandezii sunt esenți din cel german, iar burii din cel olandez. Cum s'au spălăsit însă afinitățile acestea în cursul vremilor!

Cel mai puternic exemplu îl aflăm în America, unde simburele englez e în apunere și națiunea începe a primi alt sânge. Dacă examinăm națiunile culturale de astăzi în mod singuratic, pe fiecare pentru sine, nu vom afla la nici una sănge curat, nefalsificat. Cele mai multe s-au născut sub ochii istoriei, ca de ex. germanii, spaniolii, francezii, englezii, italienii, și noi putem să vedem diferențele părți din libertatea lor originală. Nașterea celor lat se ascunde în întunericul vremilor istorice, ca de ex. a japonezilor, dar arheologul și scrutatorul originei limbei află la națiunea aceasta trăsături arctice, malaice și poate și polinezee, pe lângă cele mongole. Cel mai curat sănge pare a curge astăzi în semințile scandinave, dar nici acesta nu e neamestecat. Ori încotro privim deci, ni se infățișază aceeași icoană, pregnată mai mult ori mai puțin, anume: națiunile viguroase și curate ale vremilor noastre se desfăc sub privire genetică în mai multe și deosebite elemente, cari numai încet s-au unit între olaltă. Prin aceasta se nasc numeroșat de multe variante și transiții, în locul colorilor curate, pe cari se pare că le presupune hipoteza genealogică.

Asupra acestui punct știința a ajuns de mult să fie în curat. În anul 1881 a accentuat Bluntschli, că la națiuni nu se poate dovedi legătura de sănge; iar un an mai târziu a rostit Rénan cuvântul de multe ori citat, că: adevărul este acela, că nu există nici o rassă curată. Stabilim deci numai un rezultat în general cunoscut, când scoatem la iveală faptul, că punctul de vedere genealogic nu e suficient pentru deslegarea enigmei națiunii.

(Va urma).

Antanta nu vrea pace. Toate semnele arată, că antanta nu se gândește de loc la pace, cu toate că i s'a oferit pacea în condiții destul de favorabile din partea puterilor centrale. Astfel guvernele din statele aparținătoare antantei au luat hotărâre, cu excepția Rusiei, să nu permită socialiștilor participarea la conferența de pace din Stockholm și pe seamă celor ce ar avea intenționea se iee parte la ședințele ei să nu elibereze pașapoarte; iar în Rusia s'au luat măsuri urgente din partea guvernului revoluționar, ca toate pregătirile se fie făcute pentru noua companie de iarnă. O propunere de pace a papei dela Roma, trimisă tuturor beligeranților, — despre care vorbim la alt loc, — e luată apoi în zeflemea din partea presei din antantă și e considerată ca inspirată și pusă la cale de Germania. Mai e devenită și conferența dela Stock-

holm foarte problematică, acum, după ce guvernul ţării nu vrea se pună socialiștilor la dispoziție sala necesară pentru ținerea ședințelor și se svonește, că conferența va trebui să se țină altundeva, în alt oraș neutral. Faptul e deci acela, că antanta nu vrea pacea, și pune toate pedecele posibile curentului pacifist, pentru că nu cumva acesta să se ridice deasupra în statele aparținătoare ei. Antanta vrea răsboi până la învingere, va se zică, până la sfidarea puterilor centrale, în special a Germaniei. Nu le rămâne deci nici puterilor centrale alta de făcut, decât să se apere cu cea mai mare energie până la ultima picătură de sânge. La aceasta convingere au ajuns și socialiștii din Germania, când în organul lor de publicitate «Vorwärts» fac constatăriile următoare: «Determinarea aceasta a guvernului antantei (de a nu da pașapoarte pentru Stockholm) împingește situația în mod extraordinar. În fața acestei clarități nu folosește nimică ascunderea și politica de străj. Cu toate fibrele nervilor noștri trebuie să luăm la cunoștință, că statele dela vest ale antantei au hotărât continuarea răsboiului până la decizie. Nu vreau să-l încheie până atunci, până nu și-au ajuns față de Germania scopurile de jaf și de pustuire. Mânei care li s'a întins pentru a se legă pacea, ei răspund cu pumnul ridicat spre boxare. În momentul acesta nu putem face altă, decât să ne apărăm pelea...». Da, ne vom apăra pelea, cu energia și cu viteja de până acumă, și vom arăta celor din antantă, că puterile centrale nu sunt de învins și că în cele din urmă tot ele vor dicta pacea acelora, cari acumă nu vreau să o primească în condiții favorabile pentru ei!

REVISTĂ POLITICĂ.

Franța. Se urmează atacurile îndreptate împotriva președintelui republicei franceze, Poincaré. Într-o ședință din urmă a senatului s'a făcut propunerea, — din partea lui Clemenceau, — să se înainteze unui tribunal suprem al statului actele secrete și convențiile diplomatice, încheiate de Poincaré. Unele zile comunică dezvelirea sensațională, că Anglia contribuise, pe vremea aceea, zece milioane de franci în scop ca omul său, Poincaré, să fie aleș preșident al republicei.

Poporul capitalei franceze organizează demonstrații sgomotoase împotriva președintelui.

Se crede, că în curând are să se întrunească și camera, care apoi în ședință secretă va decide asupra demisiunii puse în vedere din partea lui Poincaré. În cazul retragerii sale dela postul de preșident, se va convoca îndată adunarea națională la Versailles, care va alege pe noul cap al repu-

blicei. Aderenții lui Poincaré sunt convinși, că actualul președinte are să fie reales; cu atât mai vârtos, că aliații Franței nu vor întârzi să facă preșunea necesară în acest intenție.

*

America și neutralii. Conform știrilor sosite din statele neutrale, președintul Wilson își continuă politică de infometare a neutralilor. În timpul mai nou, președintul Statelor Unite pretinde, că din cota menită pentru statele neutre să se scadă cantitatea, ce o exporteză în țările puterilor centrale. Pretensiunea președintelui se raportă la articole de alimentare, produse industriale și metale.

Cu alte cuvinte aceasta însemnează, că statele neutre nu vor mai putea exporta nimic în țările centrale. Urmarea va fi, că statele amintite vor avea o tristă soartă. Norvegia este amenințată de foamete, iar Olanda nu și va putea proovedea industria cu materii brute.

*

Acețiunea de pace a papei. O nouă acțiune de pace se vedește dela Roma. Papa a adresat o notă circulară puterilor beligerante. Despre conținutul notei nu s'a comunicat până acum nimic oficial. Informațiuni particulare spun, că punctele de vedere ale noilei papale ar fi următoarele: Restabilirea Belgiei, României și Sârbiei; o conferință internațională va avea să hotărască soarta Alsației, Lorenei, Triestului, Tridentului și a Poloniei; — încolo se propune restatornicirea de *status quo*.

După *Corriere della Sera*, nota vaticană se ocupă cu garanțile generale ale unei păci durabile și drepte. Partea cea mai importantă a acestor garanții este: sistarea armelor stabile, organizarea tribunalelor internaționale și restabilirea libertății mărilor. O condiție a păcii drepte este și aceea, că nici una din părțile beligerante să nu ceară despăgubire de răsboi.

Cercurile Vaticanului judecă cu mult optimism inițiativa papei și sunt de părere, că sfârșitul răsboiului este apropiat.

In Berlin se crede asemenea, în unele cercuri politice, că anul acesta n'are să treacă fără să aducă pacea dorită de toată lumea.

Presă antantei însă, și în deosebi cea engleză, este de părere, că propunerile papei nu se pot primi.

Din comitate.

— Instalația comitelui suprem în Turda.

Noul comite suprem al comitatului Turda-Arieș, contele Alexandru Bethlen, a fost instalat cu solemnitate obiceiuite în 6 August n. în Turda. A fost invitat prin o deputație, ca să se prezinte în fața congregației de instalare, unde vicecomitele, Dr. Nicolau Horváth, l'a binevenit în cuvinte alese, apoi a depus jurământul și și-a rostit vorbirea de instalare. A spus în ea, că va privi cu sentimente de bucurie la năzuințele patrioților de limbă nemăghiară din comitat, de a contribui la felicitarea patriei, dar cu asprime și cu mâna tare va înăbuși și cele mai mici năzuințe, contrare ideei de stat unitar maghiar. Are convingerea, că aceasta nu va fi necesar, pentru că în comitat, confiunile și naționalitățile totdeauna în bună înțelegere au servit interesele patriei maghiare, care e patria comună a tuturora.

Au urmat vorbirile de salut. În numele românilor din congregație a vorbit domnul protopresbiter Iovian Murășan din Turda, spunând următoarele:

«Illustrisime Domnule conte comite suprem, mult stimată adunare municipală!»

Permiteti-mi, ca la aceasta sărbătoare de bucurie, pe care au zugrăvit-o domnii conmemori antevorbitorii în mod atât de patrunzător, să pot contribui și eu, din încredințarea românimelui din comitat, deși pe scurt, și abstragând dela punctul de vedere politic.

Instalația Ilustrităii Tale e sărbătoare de bucurie și pentru noi, din mai multe puncte de vedere, dintre cari fie'mi permis a înșira numai câteva. Primul punct de vedere sentimental e acela, că din grația Majestății Sale Regelui, putem să salutăm în fruntea comitatului nostru un astfel de guvern, ale cărui bogate experiențe, căștigate în cursul binecuvântării sale activități de peste zece ani, aici, și cunoștințele sale de oameni, oferă destulă garanță, că guvernând după principiul dreptului și al dreptății, în comitatul nostru și în viitor, ca în trecut, sub conducerea antecesorului bogat în merite, a Esclenței Sale, Nicolau Betegh, fost comite suprem și consilier intim, se va valoriza păcii, a înțelegerei reciproce, a cooperării comune.

Al doilea punct de vedere, pe care punem mare greutate, e apoi acela, că guvernul, al cărui exponent e Ilustritatea Ta, a venit în semnul dreptului electoral universal, și astfel noi, românimelui din comitat, credeam și avem părerea, că Ilustritatea Voastră să va năzui, ca acest drept cardinal să se realizeze încă sub decursul răsboiului mondial, octrotat nouă, răsboi care grasează acuma, și înainte de legarea păcii victorioase, nădăjduită cu tot dreptul de noi toți, să se înfăptuească, și încă pe baza împărtășirii nouă, naturale și nemeșteșugite a cercurilor electorale.

E naturală aceasta dorință justă a noastră și în contra ei nu se poate ridica nici o nedumerire, pentru că poporul român are sentimente democratice, e un popor iubitor de pace, iar în o parte a bisericilor noastre, în privința administrativă, acest

și doarme zimbind, în mijlocul bunătăților pământești...»

Nevasta sa umblă în vîrful degetelor. Il vede, că visează, lese în jurul colbei și șoptește copiilor: «Tăceți molcom pe afară, puișorilor; să nu deșteptăți pe tăcuțul vostru din vis!»

Elena din Ardeal.

Biserica.

Veniți la mine fiilor,
Cu rânele cari astăzi dor;
Veniți cei plânsi de neam sărac, —
Veniți, veniți, că eu vă mpac.

Veniți părinți îndurerăți,
Veniți bâtrâni cu ochi secați
De jale după fiu, nepoți —
Veniți, veniți la mine toți.

Veniți voi jalnice soții,
Cari n'aveți tată la copii,
Veniți voi sete mari din sat
Cu visul vostru îngropat.

Veniți orfani nemiluși,
De toată lumea părăsiți,
Veniți, că mamă vă sunt eu —
Iar tatăl vostru — Dumnezeu.

Prin veacuri negre din trecut,
Tot eu am fost al vostru scut.
Veniți și azi la sănul meu,
Scăparea voastră-i Dumnezeu.

»Drapelul.«

G. B.

FOIȘOARA.

Pe lângă lacuri.

— O icoană.

Demineață își desface vălurile de mătăsă și catifea. Pe cele deschise, azuri, violete și trandafiri le pune în ochii tuturor. Cele sure și întunecoase sunt date la o parte. Colorile se schimbă văzând cu ochii. Sunt tot alte și alte variații de forme și fețe. Sunt văluri de mireasă, văluri bogate, căpătușite cu aur și argint.

Pescarul îngrijitor începe hrănirea lacurilor sale. Mărunții de vită fierte și tocate, amestecate cu tărățe subțiate cu apă, aruncă din cofiță în oglinda apelor. Peștii flămânci se aruncă în salturi îndrăznește și înghit cu nesaț. Sunt cete mari năvalnice, ce-și pretendă hrana zilnică. Șerpuiesc spre tărățuri în unde largi mii și mii de guri flămânde și consumă tot, până la ultima firmitură... E un front superb de vîțăță, albe și albăstrei, care acum se retrage spre adâncul apei, să se adăpostească în fundul ei tăcut ca într'o lume rece și moartă.

Pescarul încnojară cele opt lacuri, la fel alcătuite, împrejmuite de trestii, de trandafiri și nuferi, împodobite cu luntrișe văpsite, lucrate de mâna lui. E un parfum ce te îmbătăpește pe malurile lor. Arborii pădurilor, brazi, arinii, stejarii, aburesc cu belșug mireasma din sinul lor. Nalba înaltă și sveltă, înlorită bogat de sus până jos, în culori rubinii, se resfrângă sglobie până în depărtări. Soarele aruncă pete mari de

aur prin dantela rară a arborilor de un verde tineresc. Razele încep să-și arunce văpaja, când pescarul și-a terminat munca din jurul lacurilor.

Cerul senin e ca ochiul de copil, unde limpezi se resfătă în darurile naturii, pe fundul lor miile de locuitori, cu sângere, cresc, se sporesc, se ridică la suprafață, își desfac aripioreale, tăie apa, și din când în când o aruncă în cercuri largi, când sar după câte-o musculiță sau tânăr săbărător.

Si el, pescarul, în această lume binecuvântată de Creator, se simte stăpânul ei voinic și vesel, ca un crăișor din povesti. În pieptul său pare că i se încalezește mai alt fel înimă. Îi vine să-și arunce pălăria, să-și pună mânile în șolduri, să chiocească, gata de joc, pe cărarea bătătă cu nisip scăpitor.

Tainele apei cu comorile lor, frumusețea firii cu minunile ei, îi ridică sufletul în sfere înalte, ca mai demult. Si totuși, în demineață astăzi, ca și eri, ca și alătări, nu mai poate să-și potolească văpăile inimii.

Se întoarce în coliba strâmtă, să-și vadă de gospodărie și de cei patru copilași nespălăți, și de o soție, pe care foamea și lipsele o sleiseră. Aici dispără aurul poeziei, și pescarului nu-i rămânea decât proza acră, dată omului sărac și de omenie.

Trebua să-și sape mălaiul pietros și cartofii înțeleniți. Să se gândească la hrănirea, la învesmântarea celor din colibă.

Atunci vedea alt fel lumea. I se pă-

părea grozav de nemulțumoare slujbuliță lui pescărească.

Societatea, care-l tocmai, îl plătea cu 100 coroane pe lună. Omul începe să facă puțină socoteală. Cam ce căștigă societatea pe urmele muncii lui? Cinci mii de oca de pește, cu 5 coroane ocauă, aducă 25 000 coroane. Dar apoi icrele și milioanele de pescuși, ce-i pacheta în ghiajă pentru lacurile altor societăți...»

De ce și mai stă în serviciul oamenilor răi de plată? Apoi iată de ce: Fiindcă el aici să aomenit din copilarie, mereu pe tărâmul lacurilor, îngrijite cu dragoste din tată în fiu. Aici dorește să i se sape morănițul, lângă peștii aceia, lângă pretenii săi credincioși.

La urmă, oare știe omul de ce și doreste averi mari? Nu prea știe, și totuși și le dorește.

S'a înoptat. Si noaptea, în bunătatea ei dărmică, îi facă dreptatea dorită. Si-i arăta, că el, pescarul trudit, ajunge proprietarul lacurilor, că-i stăpân cu slugi multe, că dânsul scrie în birou, primește comande, poruncește expedarea marfei, incasează prețul ei, poartă haine domnești, are inel și ceasornic de aur curat, și așteaptă lumea să dea năvală la marfă proaspătă. În visul său fermecător un oftat de mulțumire se desface din internul său, ce svârnește de fericiere. Si omul își toarce visul, grăind în gând:

— «De acum, Doamne, nu-ți cer nimic! Tot ce am dorit cu înfovare pe pământ, văd că mi-am împlinit deplin».

drept a fost introdus încă la începutul anilor săptezeci, — în biserică reformată în parte ceva mai târziu, — și s'a validitat pe deplin, fără a fi în detrimentul altor interese de stat, sau sociale.

Dar e și de altcum naturală cea mai justă pretensiune a eroilor și a fiilor acestora ai noștri, cari au săngerat la fronturi pentru patrie și tron, ori au devenit în valizi, ca să aibă și ei cuvânt la întocmirea sorții patriei lor, iubită de ei cu căldură. Introducerea aceasta va potența numai credința față de patrie, iubirea și alipirea, pentru că vă întreb, cine nu iubește, cine nu apără aceea ce e al său? Firește, înțelegând lucrul totdeauna numai din punctul patriotic de vedere.

Din acest punct de vedere și pe baza faptului, care nu poate fi răsturnat, că viații noștri fii, umăr la umăr și înfrânti cu ceeațală soldați eroi ai patriei noastre au căștigat cunună neperitoare pe altarul patriei și al tronului, la diferitele fronturi, în valea dela Isonzo, ca pe stâncile Karstului, pe platoul dela Dobrogea, ca la întăriturile pancerate dela Ivangorod, ori chiar și la frontul român, murind moarte de eroi, pentru că după mult aşteptată pace victorioasă să se ridice o Ungarie intinerită, mai tare, pusă pe base democratice, în care aflându-se unii pe alții, să se bucură de o viață pacinică, fericită, toți cetățenii patriei noastre, fără deosebire de neam și naționalitate.

In semnul acesta salutăm cu încredere pe Ilustritatea Voastră și împlorăm ajutorul și binecuvântarea lui Dumnezeu asupra activității ce o veți desvolta».

Vorbirea a fost primită din partea membrilor prezenți ai adunării municipale de instalare cu sgomotoase aclamări.

După inchiderea adunării de instalare, au urmat recepțiunile. S'au prezentat și două deputații românești în fața nouului comite suprem: a reuniunii femeilor române din Turda, condusă de doamna Moldovan, și a bisericii ort. române, condusă de domnul protopresbiter al tractului Turda, Iovian Murășan.

La orele 2 d. a. serbarele de instalare au fost terminate în Turda.

Răsboiul.

16 August n.

Frontul dela ost. Armata lui Mackensen a aruncat pe dușman, la ost dela Mărăști, dincolo de Siret. S'au luat 16 tunuri, 50 mitraliere și 3500 de soldați români. La Străcani atacuri dușmane, execuțiate cu însemnate puteri ajutătoare, au eşuat. La Susina contrarii s'au retrас pe înălțimile dela Răcoasa, la ost dela Soveia. Regimete de horezii au luat dela dușman Muntele Răsboiului. În Galia și în ceealătă parte a frontului dela ost n'a fost eveniment mai însemnat. La frontul italian și în Balcani situația e neschimbătă. La frontul dela vest s'a inceput lupta cea mare în Flandra, acum a doua. Focul artilleriei a fost extraordinar de violent ziuă întreagă și așa a rămas și peste noapte. Azi dimineață apoi a atacat infanterie engleză din dosul undelor de foc, pe un front de 18 kilometri. În Artois englezii au atacat încăieri dimineață. Au intrat în primele poziții germane, dar prin contra ofensivă au fost scoși în parte din ele, astfel că e mic de tot căștigul lor. Francezii au deschis focul asupra orașului St. Quentin. Au aprins casa parohială și catedrala. Pela Chemin des Dames încă au atacat francezii în repetate rânduri, dar germanii și-au păstrat toate pozițiile. Dușmanii au avut pierderi mari.

17 August n.

Frontul dela ost. În România nu e nici o schimbare. Prada întreagă, în luptele date la nord dela Focșani, face dela începutul lor: 36 tunuri, 116 mitraliere, apoi 11.000 de soldați români cu 210 ofițeri. La Grozești dușmanul a fost împins mai îndărât. Aci am luat dela el un tun, 18 mitraliere și 1600 de soldați români, cu 45 ofițeri. Pe malul Bistriței regimetele de horezii 302 din Seghedin a luat la goană pe rușii atacatori, punând mâna pe bogat material de răsboi. La frontul italian și în Balcani n'a fost eveniment mai mare. La frontul dela vest ziuă a doua a luptei celei mari s'a terminat în mod favorabil pentru germani. Englezii au atacat de nou, pe un front de 30 kilometri, cu mare vehemență, au și înaintat puțin, dar contraofensiva germană i-a silit să meargă earăs îndărât. Au atacat și francezii, dar și atacurile lor au fost respinse, iar în parte s'au prăbușit. Dintre aeroplanele dușmane 16 au fost nimicite de germani.

18 August n.

La frontul dela ost, afară de câteva ciocniri mărunte și pe unele locuri de foc mai domol de artillerie, n'a fost nimic mai însemnat, dela marea ostică până la marea

neagră. Numai la sud dela Grozești, în România, trupe austro-ungare de sub comanda Arhiducelui Iosif au scos pe dușman din niște poziții cu asalt, luând dela el un tun, 16 mitraliere și 160 de soldați. Cu începere din 19 Iulie, când s'a inceput la frontul răsăritean operațiunile, am luat dela dușman în Galia, Bucovina și în Moldova, 655 ofițeri și 41.300 de soldați, ajunși în captivitate, apoi 257 tunuri, 546 mitraliere, 101 aruncătoare de mine, 50.000 de puști, și diferit și bogat material de răsboi, mai ales multe rezerve de alimente. La frontul italic s'a inceput eri la amează lupte grele de artillerie, la Isonzo, cari s'au continuat și azi dimineață. Artilleria noastră răspunde. În Carintia și în Tirol n'a fost eveniment mai însemnat. La frontul dela vest luptele de artillerie au fost iarășoare vîhemente în Flandra. După amează dușmanul a atacat prin surprindere și a luat localitatea Langenmarck. Pe celelalte locuri germanii au respins toate atacurile dușmane. Aviatorii germani au nimicit 26 de avioane și 4 baloane dușmane.

19 August n.

La frontul dela ost nu s'a întărit eveniment mai însemnat. La frontul italic s'a inceput o nouă luptă la Isonzo. După o pregătire de o zi și jumătate din partea artilleriei, astăzi a inceput infanteria dușmană atacul. Luptă se dă cu cea mai mare înverșunare, pe o linie de bătăie de 60 kilometri. Situația e favorabilă pentru trupele noastre. La frontul dela vest s'au continuat atacurile vîhemente engleze și franceze, dar fără succes, pentru că toate au fost respinse de germani, cari au făcut și de astădată mulți soldați. Au fost nimicite 19 de avioane dușmane și un balon. În Balcani n'a fost nimic mai însemnat.

20 August n.

Telegramele primite astăzi ne mai comunică următoarele: La Mărăști, în Moldova, au secerat trupele germane învingere, iar la Grozești, în valea Oltului, trupele austro-ungare, făcând și unele și alte mai multe mii de soldați. La frontul italic biruitoare din luptele grele au eșit trupele noastre, cari n'au cedat dușmanului nici o palmă de loc, din contră, l-a silit ca el să-și părăsească unele poziții. Orașul Triest a fost bombardat de italieni, din corăbii. Au căzut jertfă multe vieți omenești. La frontul dela vest atacurile dușmane le-au respins pretutindenea trupele germane, numai la Verdun au ocupat francezii niște poziții de mult abandonate de germani. De încheiere notăm, că China a declarat răsboi în 14 August Germaniei și monarhiei noastre; din 14 August orele 10 dimineață se află deci în stare de răsboi cu puterile centrale.

NOUTĂȚI.

Ziua Monarhului. Vineri, în 17 August, ziua nașterii Majestății Sale, Împăratului și Regelui nostru Carol, când s'a ridicat rugăciuni în toate bisericile, la toate altarele, pentru sănătatea și înțelungă viațuire a bunului și înțeleptului nostru Monarh, în catedrala din Sibiu serviciul divin l'a oficiat domnul Traian Petrișor, preot militar, iar răspunsurile lăsată dat un cor improvisat, condus de domnul Ionel Crișan, cantică de operă. Au fost de față domnii asesori consistoriali, reprezentanții autorităților publice locale, soldați cu mai mulți domni ofițeri în frunte și alt public ales sibian. După terminarea serviciului divin, domnul Petrișor a rostit o frumoasă cuvântare ocazională, pe care o vom publica în întregime în numărul viitor al ziarului nostru.

Distinctiile ministrilor ungari. Maiestatea Sa a conferit următoarele distincții: Prim-ministrului și contelui Esterházy marea cruce a ordinului Leopold; ministrului de culte, contelui Apponyi aceeașă decorație; ministrilor: Ugron, contelui Batthyány, Dr. Gratz, contelui Serényi, Mezőssy, Dr. Vaszonyi și contelui Zichy crucea pentru mereute civile clasa I. Au mai fost distinși, afară de miniștri, și înalți funcționari ai diferitelor ministerii.

Numire. Maiestatea Sa Monarhul a numit pe șeful statului major, generalul de infanterie Artur Arz de Straussenburg, de membru pe viață al casei magnaților.

Doi generali români. Cu ocazia unei avansările extraordinare, făcute la ziua nașterii Monarhului, au fost înaintați la rangul de generali de brigadă și domnii coloneli Traian Băcilă și George Domășnian, ambii din armata comună.

Distinctie. Domnul Iuliu Follert, inspector suprem de poștă și telegraf, conducătorul oficiului postal din Sibiu, a fost distins cu crucea pentru merite civile clasă II.

Profesor universitar român. Profesorul dela Năsăud Dr. Nicolae Drăgan, în urma hotărârii consiliului profesoral dela universitatea clujană, este chemat ca docent la facultatea filozofică a universității dela Cluj, și anume pentru cursurile de limbă și literatură română veche. Ministrul de culte și instrucție publică a luat la cunoștință hotărârea numitului consiliu profesoral.

Urcarea ajutoarelor. Consiliul ministerial, înținut în Budapesta la 10 August, a decis să se urce ajutoarele de răsboi în conformitate cu raporturile triajului de astăzi. Executarea urcărilor s'a încrezut ministrului de finanțe Dr. Gustav Oratz.

Anul școlar ce vine. Ministrul de culte și instrucție publică a dispus, ca toate școalele primare și secundare de stat să-și înceapă lucrarea anului școlar 1917—1918 cu ziua de 1 Septembrie.

Stire ziaristică. Primim la redacție înălțul număr din *Gazeta Transilvaniei*, care a reapărut la Brașov în 11 August (29 Iulie) 1917. Ziarul politic național brașovean este semnat de G. Crainic ca redactor responsabil. Editura: Tipografia «Gazeta Transilvaniei». Redacția și Administrația: Strada Prundului Nr. 15. Abonamentul: pe un an 24 cor.; pe 1/2 de an 12 cor.; pe 1/4 de an 7 cor.; pe o lună 250 cor. Numărul 12 bani.

Soldatul și preotul. Un preot militar dintr-o biserică noastră ne scrie următoarele: Vizitând și eu, ca toți colegii mei, bolnavii și răniți din spital, am ajuns la patul unui soldat român grav rănit, la stomac și în intestine. L'am măngăiat și întărit în credință vindecării, iar el m'a rugat să-i dau un păhar de apă, pentru că dela toti a cerut și nimeni nu vrea să-i dea; eu însă, ca preot, nu-i voi refuza cererea, pentru că moare de sete. I-am espicat atunci, că de ce nu e permis să bee apă și dacă i-ar da cineva apă, acumă, când stomacul seu nu poate să primească apă, ar săvârși un mare păcat, pentru că bolnavul ar putea să moară și se lasă în jale și durere pe cei de acasă. Bolnavul mi-a mulțumit pentru sfat, pe care îl a dat și medicul, de și nu l'a prea înțeles, dar pe preotul său îl înțelege și va asculta de el. Bolnavul s'a înșănătoșat.

Delia Olariu, profesoră de muzică la școala civilă de fete își începe lecțiile cu 1 Sept. 1917, Strada Iernii 7 (Wintergasse 7) în Solo Cant, școală de Cor și pian.

George Braniste, revizor cercual (penzugi számtiszt, járási számvevő) în orașul Parajd, fiul parohului Ioan Braniste din Toarcă, și-a dat sufletul în mâinile Creatořului în 3 Iulie 1917 în etate de 33 ani. Îl deplânge soția sa, fiul său George, părintii și frații. Fie-țărâna ușoară și memoria binecuvântată!

Prețuri nouă. Magistratul orașului nostru statorește închidere începând cu 20 August n. următoarele prețuri pentru pâine, grăs și făină: 1 kg grăs 1.60 cor, 1 kg făină nula 1.56, 1 kg făină de fier 90 fil, 1 kg făină de pâine 58 fil, 1 kg făină de ciorbă 64 fil, 1 kg făină de săcară 80 fil, 1 kg făină de orz 70 fil, o pâne 60 fil. Pânea dela brutari trebuie vândută măsurată.

Pentru domeniul Ilustrației Sale, Antoniu Mocsonyi de Foen, în Bulci, să caută: un scriitor în cancelaria oficiului silvic (poate fi de ex. un învățător pensionat), mai mulți pădurari cu examen sau fără examen, precum și mai mulți păzitori de câmp și vânători. Doritorii au să se adresa (pe lângă comunicarea datelor personale) la Oficiul silvic al domeniului Mocsonyi. Posta Battal (Zeno major) Krassó-Szörény meggye.

Saptămâni fară carne. Se anunță dela Dresden: în Saxonia s'a adus hotărârea, să se introducă două săptămâni fară carne: una în Septembrie, una în Octombrie. În modul acesta se va îmbunătăți situația economică cu privire la vite și la producție de lapte și unt.

Amenințare. Prim-ministrul Angliei, Lloyd George, — scrie *Daily Telegraph*, — are să procedeze imediat la alegeri generale, în cazul când conferința muncitorilor englezi rămâne pe lângă hotărârea de a trimite delegați la conferința din Stockholm.

Frontiera închisă. Ziarul *Kölnische Zeitung* afiră, că închiderea frontierei franceze spre Elveția se face cu asprime ne mai pomenită. Nu se permite să se trimită din Franța nici telegramme, nici scrisori, nici ziar. Închiderea frontierei franceze ar sta în legătură cu evenimente militare, și anume este vorba de transportul armatei franceze dela Salonic la frontul apusean, și de aducerea de trupe italiene la același front. După

altă versiune, frontiera s'a închis în urma crizei politice, care se va termina în adevăr cu retragerea lui Poincaré dela prezidenție.

Din Madrid. În mai multe părți ale Madridului s'au întărit turburări de popor. Trupele au intervenit și au restabilit liniaștea capitalei.

Conferința dela Stockholm. Guvernul suedian, după comunicatul lui *Morning Post*, a refuzat să acorde localitățile trebuințioase pentru înființarea conferinței dela Stockholm. Nu este exclus, ca socialiștii să se întreacă în conferință la Cristiania în Norvegia, sau în alt oraș din Scandinavia.

Manifestații republicane. Ziarul *Pester Lloyd* vestește dela Stockholm: După știrea dată de *Rusoe Slovo*, în Chiev se fac manifestații pentru înființarea unei republice separate. La misările acestea iau parte, afară de ucrainieni, și poloni, ruși și evrei. De pe toate clădirile publice s'au înălțat cu forță embleme rusești.

Deserțori italieni. Socialiștii italieni, aflați în Elveția, afirmă că atacurile lui Cadorna s'au prăbușit mai ales din motivul desertărilor în masă ale soldaților armatei italiene. Începând din luna lui Mai și până acum și-au părasit drapelul cam 50 de mii de oameni, cari s'au ascuns în munți și în interiorul țării. Starea morală a trupelor italiene este foarte scăzută. În Apenini, în Abruzzi, în Calabria s'au ascuns cel puțin 10 mii de soldați deserți, cu ofițeri cu tot. Guvernul nu îndrăsnește să-i urmărească, fiindcă se teme de mânia poporului săut de răsboi.

Când se va găndi la pace? La o adunare din Dublin, *Churchill* a declarat următoarele: Guvernul englez al lui Lloyd George n'are să facă pace cu Germania nici în cazul unui ofert dintre cele mai prevenitoare. Anglia voiește mai întâi să convină pe toți neutralii din lume, că trebuie să fie contrari ai Germaniei; această speră să ajungă în câțiva ani. Când comitetul universal al Germaniei nu va mai avea perspective de nouă desvoltare, abea atunci va fi posibil vremea de-a încheia pacea dorită. Aceasta este de altcum hotărârea de capacitatea conferinței dela Paris. Si ea este obligatoare pentru toți aliații, cu excepția Americii, care însă, probabil se va alătura în curând la planul acesta.

Teatrul. Sesiunea teatrală germană s'a încheiat Duminecă, cu opereta *Die Rose vom Stambul*, care a făcut multe case pline domnului director Leo Bauer. În Septembrie se va deschide sesiunea teatrală maghiară.

Teatrul cinematograf. La *Bioscop Apollo* se dau interesante reprezentații, în fiecare zi. Si anume: în zile de lucru la orele 6¹/₂ și 8¹/₂ seara; în zile de Duminecă și sărbători la orele 4, 6¹/₂ și 8¹/₂ seara. Apollo Bioscopul se află în Casa Societății (Gesellschaftshaus) din Strada Schewis Nr 1. — Programa de Marți și Mercuri, în 21 și 22 August: *Casa minunilor*, dramă detectivă în 4 acte; Joi și Vineri în 23 și 24 August: *Vinovatul fără voie* comedie în 4 acte, *Micul detectiv*, comedie; Sâmbătă și Duminecă în 25 și 26 August: *Alibi II* mare dramă detectivă, *Ciocoladă și Iubire*, comedie. În pregătire: *Banul*, dramă socială după romanul lui Zola.

Cărți și reviste.</h

